

PREGUEM AMB FRANCESC, BISBE DE ROMA

EL **ROSTRE** DE LA **MISERICÒRDIA**

INTRODUCCIO

Jesucrist és el rostre de la misericòrdia del Pare. El misteri de la fe cristiana sembla trobar la seva síntesi en aquesta paraula. Ella s'ha tornat viva, visible i ha assolit el seu cim en Jesús de Natzaret... En la «plenitud del temps» (Ga 4,4), quan tot estava disposat segons el seu pla de salvació, ell envià el seu Fill nascut de la Verge Maria per a revelar-nos de manera definitiva el seu amor... **Jesús de Natzaret, amb la seva paraula, amb els seus gestos i amb tota la seva persona, revela la misericòrdia de Déu.**

Misericòrdia: és l'acte últim i suprem amb el qual Déu ve al nostre encontre... Misericòrdia: és la via que uneix Déu i l'home, perquè obre el cor a l'esperança de ser estimats malgrat el límit del nostre pecat.

Hi ha moments en els quals d'una manera molt més intensa som cridats a tenir la mirada fixa en la misericòrdia per a poder ser també nosaltres mateixos signe eficaç de l'obrar del Pare... La misericòrdia sempre serà més gran que qualsevol pecat i ningú no podrà posar un límit a l'amor de Déu que perdona.

En la festa de la Immaculada Concepció tindrà l'alegria d'obrir la

Porta Santa... Cada Església particular, doncs, estarà directament compromesa a viure aquest Any Sant com un moment extraordinari de gràcia i de renovació espiritual. En efecte, obriré la Porta Santa en el cinquantè aniversari de la conclusió del Concili Ecumènic Vaticà II. L'Església sent la necessitat de mantenir viu aquest esdeveniment... Esfondrades les muralles que per molt temps havien reclòs l'Església en una ciutat privilegiada, havia arribat el temps d'anunciar l'Evangeli d'una manera nova... L'Església sentia la responsabilitat de ser en el món signe viu de l'amor del Pare.

Tornen a la ment les paraules carregades de significat que sant Joan XXIII pronuncià en l'obertura del Concili per indicar el camí a seguir: «En el nostre temps, l'Esposa de Crist prefereix usar el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat... **L'Església Catòlica**, en elevar per mitjà d'aquest Concili Ecumènic la torxa de la veritat catòlica, **vol mostrar-se mare amorosíssima de tots, benigna, pacient, plena de misericòrdia i de bondat pels fills que n'estan separats**» En el mateix horitzó es col·locava també el beat Pau VI, el qual, en la Conclusió del Concili,

s'expressava d'aquesta manera:... "Una altra cosa hem de destacar encara: tota aquesta riquesa doctrinal no mira més que a una cosa: servir l'home. Es tracta de tot l'home, qualsevol que sigui la seva condició, la seva misèria, les seves necessitats".

Amb aquests sentiments d'agraïment per tot el que l'Església ha rebut i de responsabilitat per la tasca que ens espera, travessarem la Porta Santa, en la plena confiança de saber-nos acompanyats per la força del Senyor Ressuscitat que continua sostenint la nostra peregrinació. **Que l'Esperit Sant que condueix els passos dels creients perquè cooperin en l'obra de salvació realitzada per Crist, sigui guia i suport del Poble de Déu per ajudar-lo a contemplar el rostre de la misericòrdia**

...Com desitjo que els anys venidors estiguin impregnats de misericòrdia per a poder anar a l'encontre de cada persona portant la bondat i la tendresa de Déu! Que a tots, creients i llunyans, pugui arribar el bàlsam de la misericòrdia com a signe del Regne de Déu que és ja present enmig de nosaltres.

(MV 1-5)

[01]

Déu Pare arriba a tots nosaltres i ve al nostre encontre, mitjançant el seu Fill per a compadir, consolar i perdonar amb el seu amor; i, amb l'ajut de l'Esperit condueix i guia els nostres passos: amb el bàlsam de la misericòrdia com a signe del Regne de Déu. La misericòrdia no és una mostra de debilitat, sinó la qualitat de la seva omnipotència.

(MV 6)

És la misericòrdia la major de la virtuts? La virtut fa bé al que la té. Per això tant millor serà la virtut com més semblant a Déu fa a l'home, atès que l'home és millor per ser més semblant a Déu. Doncs bé, això ho fa de forma excel·lent la misericòrdia, ja que l'escriptura, (Sl 144,9) afirma de Déu que les seves misericòrdies campegen entre totes les seves obres.

(Tomàs d'A., S T, II-II, q.30,a.4)

[02]

Pacient i misericordiós Crist capgira els camins dels injustos i la seva bondat preval per sobre del càstig i de la destrucció.

(MV 6)

*Beneeix Jahvè, ànima meva,
no oblidis mai cap dels seus favors!
Ell és qui perdona les teves culpes,
i et guareix de tota malaltia;
qui rescata de la tomba la teva vida,
i et corona d'amor entranyable...*

(SI 103, 2-4)

Preguem: Et demanem Senyor el do d'una mirada nova que ens permeti ser més compassius i considerats per tal que les nostres accions i actituds facilitin la trobada amb Jesús.

[03]

Així, doncs, la misericòrdia de Déu és una realitat concreta amb la qual ell revela el seu amor, que és com el d'un pare o una mare que es commouen en el més profund de les seves entranyes pel propi fill. Val a dir que es tracta realment d'un amor «visceral». Prové d'allò més íntim com un sentiment profund, natural, fet de tendresa i compassió, d'indulgència i de perdó.

(MV 6)

*...El Senyor allibera els presos,
el Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els qui ensopeguen,
el Senyor estima els justos;
el Senyor guarda els forasters,
manté les viudes i els orfes,
però capgira els camins dels injustos.*

(SI 146,7-9)

*El Senyor guareix els cors desfets,
els embena les ferides...
El Senyor sosté els desvalguts,
però abat els injustos fins a terra.*

(SI 147,3.6)

Preguem: Senyor ajuda'ns a escoltar la Paraula de Déu i a recuperar el valor del silenci per meditar la Paraula que ens és orienta pel camí perquè és la via que uneix Déu i l'home, la Paraula que obre el cor a l'esperança de ser estimats malgrat la limitació del nostre pecat.

[04]

Perdura eternament el seu amor: és la tornada que acompanya cada vers del Salm 136 mentre es narra la història de la revelació de Déu... La misericòrdia fa de la història de Déu amb el seu poble una història de salvació... per tota l'eternitat... l'home estarà sempre sota la mirada misericordiosa del Pare. Mentre (Jesús) instituïa l'Eucaristia, com a memorial perenne d'ell mateix i de la seva Pasqua, va posar simbòlicament aquest acte suprem de la Revelació a la llum de la misericòrdia. En aquest mateix horitzó de la misericòrdia, Jesús va viure la seva passió i mort, conscient del gran misteri de l'amor de Déu que s'hauria de complir a la creu. Saber que Jesús mateix va pregar amb aquest Salm (abans de la Passió), el fa per nosaltres els cristians encara més important i ens compromet a incorporar aquesta tornada en la nostra pregària de lloança quotidiana: *Perdura eternament el seu amor*

(MV 7)

*Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo!
Perdura eternament el seu amor*

*L'únic que fa grans meravelles.
Perdura eternament el seu amor.
Ha creat el cel amb saviesa.
Perdura eternament el seu amor.
Consolidà la terra sobre l'aigua.
Perdura eternament el seu amor.*

*Ell alimenta tots els vivents.
Perdura eternament el seu amor.
Enaltiu el Déu del cel.
Perdura eternament el seu amor.*

(SI 136)

Preguem: Senyor, que siguem conscients de la teva eterna mirada misericordiosa envers nosaltres, i que això ens il·lumini en la nostra vida diària, ens inspiro a confiar plenament en Tu i a saber ser transmissors del teu amor i misericòrdia envers el món.

[05]

La missió que Jesús ha rebut del Pare ha estat la de revelar el misteri de l'amor diví en plenitud. "Déu és amor" (...). Els signes que Jesús realitza, sobretot vers els pecadors, vers les persones pobres, excloses, malaltes i sofrents, porten en ells el distintiu de la misericòrdia. En Ell tot parla de misericòrdia. Res en Ell està privat de compassió.

(MV 8)

Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor. L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

(1Jn 4, 7).

Preguem: Pare, ajuda'ns a reconèixer el teu amor constant; que no se'ns passi per alt, que no se'ns oblidis; que ens faci somriure i moure a abocar el nostre amor en els altres, aquells qui ho necessiten, que estan al costat nostre i no els hem sabut mirar amb els teus ulls. Ajuda'ns a estar contents del teu amor i a compartir aquesta alegria amb els altres.

[06]

Jesús, davant la multitud de persones que el seguien, veient que estaven malmenades i abatudes, perdudes i sense guia, va sentir des del més profund del cor una intensa compassió per elles (...). El que movia a Jesús en totes les circumstàncies no era sinó la misericòrdia, amb la qual llegia el cor dels interlocutors i responia a les seves necessitats més reals.

(MV 8)

Després Jesús se n'anà en una vila anomenada Naïm. L'acompanyaven els seus deixebles i molta gent. Quan s'acostava al portal de la vila, es trobà que duïen a enterrar un mort, fill únic d'una dona que era viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare.

Així que el Senyor la va veure, en sentí compassió i li digué: No ploris.

Després s'acostà al fèretre i el va tocar. Els qui el portaven s'aturaren. Ell digué: T'ho mano: jove, aixeca't. El mort va incorporar-se i començà a parlar. I Jesús el va donar a la seva mare.

Tothom va quedar esglaiat i glorificaven Déu dient: Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres. I també: Déu ha visitat el seu poble. L'anomenada de Jesús s'escampà per tot el país dels jueus i per totes les regions veïnes.

(Lc 7, 15)

Preguem: Pare, que també nosaltres ens deixem moure per la misericòrdia i puguem llegir els cors dels qui ens necessiten

[07]

També la vocació de Mateu es col·loca en l'horitzó de la misericòrdia. Passant davant del banc dels impostos, els ulls de Jesús es posen sobre els de Mateu. Era una mirada carregada de misericòrdia que perdonava els pecats d'aquell home i, vencent la resistència dels altres deixebles, l'escull a ell, el pecador i publicà, perquè sigui un dels Dotze. Sant Beda el Venerable, comentant aquesta escena de l'Evangeli, va escriure que Jesús mirà Mateu amb amor misericordiós i l'escollí: *miserando atque eligendo*. Sempre m'ha captivat aquesta expressió, tant que vaig voler fer-ne el meu propi lema.

(MV 8)

Mentre se n'anava, Jesús veié tot passant un home que es deia Mateu, assegut al lloc de recaptació d'impostos, i li digué: Segueix-me. Ell s'aixecà i el va seguir. Després, mentre era a taula a casa seva, van acudir-hi molts publicans i altres pecadors i es posaren a taula amb Jesús i els seus deixebles. Quan els fariseus ho veieren, digueren als deixebles: Per què el vostre mestre menja amb els publicans i els pecadors? Jesús ho va sentir i digué: El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir allò de: El que jo vull és amor, i no sacrificis. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors.

(Mt 9,9-13)

Preguem: Pare, que la connivència amb pecat no ens faci esquivar la mirada misericordiosa de Jesús, i que no ens falti l'agilitat de Mateu per seguir Jesús en tot

CANTS

- La bondat i l'amor del Senyor/ duren per sempre/ duren per sempre
- Pietat oh, Déu, pietat/ Tingueu pietat
- Tota la vida cantaré/ la bondat que em té el Senyor
- Déu és amor/ tingues coratge/ viu en l'amor/ Déu és amor/ no tinguis cap por.
- L'ajut em vindrà del Senyor/ del Senyor el nostre Déu/ que ha fet el cel i la terra/ El cel i la terra
- Que n'és de bo confiar en el Senyor/ i esperar en el Senyor

La gràcia de Déu, quin so tan dolç, ens recolza a tu i a mi
jo estava perdut i ja m'he trobat, jo era cec i ara veig el camí.

La gràcia de Déu, quina força més gran, de res ja no tinc jo més por
em sento feliç, i estic exultant, és la força del meu Senyor.

La gràcia de Déu, no n'hi ha de millor, car ens lliure de qualsevol mal
enfront de la mort i davant el dolor, ella ens dóna empenta i pau.